

gang, og når det virkede tredje gang, så sagde man, at det ville det også gøre 1.000.727. gang.

Se, fru Pia Kjærsgaard har problemer i dag, for Enhedslisten og Dansk Folkeparti fandt sammen første gang under Europadebatten, og de fandt sammen anden gang under Bosniendebatten, og de er nu sammen tredje gang. Fru Pia Kjærsgaard, afvisningen i sidste debat af, at der var et meget stort sammenfald mellem Enhedslisten og Dansk Folkeparti, holder ikke længere. Induktionsbeviset beviser, at sådan vil det nok også være i fremtiden, og det tror jeg mange borgerlige vælgere vil undre sig over.

Så synes jeg, at vi vel om dette forslag fra de forenede – det kan jo være, det er det, DF skal betyde for fremtiden – kan bruge en omskrivning af Gustav Wied: Folkeafstemninger kommer på det tidspunkt, folkeafstemninger skal komme. Regeringen har klart sagt hvornår, regeringen har klart sagt, i hvilken forbindelse forbeholdene kan hæves, og regeringen har også sagt, at hvis der kommer store ændringer i Traktaten, så kommer der en folkeafstemning. Men nu at tage stilling til den situation, det er noget, der er uden for enhver realitet. Jeg har fuld tillid til, at regeringen selv sammen med Folketinget kan vurdere, når man ser konferencens resultat, hvad slags og hvor mange folkeafstemninger der så skal være.

Vi vil hermed gerne afvise de forenedes forslag.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først og fremmest skal jeg gøre opmærksom på, at når vi har følt os tvunget til at fremsætte dette forslag, så er det jo primært på grund af, at regeringen efter vores opfattelse har skabt tvivl om, hvorvidt regeringen er af den opfattelse, at man efter den kommende regeringskonference skal have en folkeafstemning her i landet om resultatet.

Den tvivl synes vi ikke bør blive stående, og derfor fremsatte vi beslutningsforslaget for at få ryddet tvivlen af vejen. Det har vi ikke fået, fordi regeringen åbenbart har lagt sig fast på en model, hvor man ikke ønsker at give sikkerhed for, at der kommer en folkeafstemning efter regeringskonferencen.

Vi mener ikke alene, at der skal komme en folkeafstemning, hvis det er juridisk påkrævet. Der er jo nogle situationer, hvor man *skal* have en folkeafstemning, men der er også situationer, hvor man *kan* holde en folkeafstemning, fordi man *ønsker* at øge interessen, eller man *ønsker*

at skabe debatten, eller man *ønsker* at lade befolkningen tage stilling i stedet for Folketinget.

Vi i Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at vi bør holde en folkeafstemning om resultatet af regeringskonferencen, også selv om det ikke er juridisk påkrævet.

Jeg har de samme principielle bemærkninger til dette forslag som dem, jeg fremsatte til det sidste, og jeg skal ikke trætte Tinget endnu en gang med de principielle bemærkninger om folkestyret og den større interesser osv.; men jeg vil godt gøre nogle enkelte bemærkninger til nogle af ordførerne.

Først til hr. Ove Fich, som siger, at vi skal have en folkeafstemning, hvis der er substantielle ændringer. Ja, det er jo lige præcis det. Hvad er substantielle ændringer ifølge hr. Ove Fich og ifølge Socialdemokratiet? Kan man i Socialdemokratiet overhovedet forestille sig med det, regeringen nu har fremlagt som sit oplæg til regeringskonferencen, at det bliver en regeringskonference, hvor der ikke vil forekomme substantielle ændringer? Det vil jo være, tror jeg nok, man kan sige med det, som folketingsflertallet også har lagt sig fast på, en eklatant fiasko for regeringskonferencen, hvis man ikke når frem til noget, der ligner substantielle ændringer. Kan man overhovedet forestille sig det, hr. Ove Fich? For det må jo være konsekvensen af, at hr. Ove Fich ønsker det forbehold ind. Ellers kunne hr. Ove Fich jo lige så godt sige, at man i Socialdemokratiet ønsker en folkeafstemning.

Jeg må sige til hr. Kim Andersen, der som ordfører for Venstre siger, at man kan ikke støtte forslaget, fordi man vil ikke binde sig til en bestemt form for folkeafstemning fra Venstres side: Jamen hvad er det så, Venstre vil? Hvis ikke man skal have en bindende folkeafstemning, så må alternativet vel være en vejledende folkeafstemning. Er det det, som man i Venstre forestiller sig: at man ikke vil have en bindende folkeafstemning, men anerkender, at man skal have en folkeafstemning, og så vil man have en vejledende?

Det kan jeg ikke forestille mig. Jeg tror egentlig, at når man tænker sig om i Venstre, så finder man ud af, at det er et helt godt forslag, og at man burde støtte det.

Men sandheden er jo nok, at Venstre og måske også De Konservative afviser forslaget, fordi man lige skal vente og se, hvordan folkeopinionen er, inden man vælger, om man vil tage en folkeafstemning.